

[Glistrup]

forsøger at tage stilling til. Vil man nedad med indkomstkatten og opad med bundfradraget, ja eller nej? Det er det, vi stemmer om i morgen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ministeren udtalte, at det var en mulighed, at han havde misforstået det radikale forslag. Jeg kan kun bekræfte, at det er det. Det radikale forslag virker, som jeg sagde det. Naturligvis kan man komme så højt op i indkomst – hvis man er oppe i millioner – at det virker anderledes. Men ministeren har jo fået udleveret beregningerne. På 400.000 kr., selv med et fradrag på 2.000 kr., vil det medføre en skattelettelse på 5.000 kr. Sådan virker det.

Det kan ikke hjælpe noget, at ministeren ryster på hovedet, så må han henvende sig til sine embedsmænd og sige, at de heller ikke kan regne. Men det er nok ministeren, der ikke har givet sig tid til at sætte sig ind i det, før han udtaler sig om det.

Jeg må sige, at det var ganske interessante betragtninger, formanden for folketingets skatte- og afgiftsudvalg kom med. Der mangler bare én ting. Hvor stort skal flertallet være, før formanden for folketingets skatte- og afgiftsudvalg selv tør stemme for det, han så udmærket sagde heroppe om de asociale virkninger af fradragene? Det er altså ikke nok med et flertal. Hvor stort skal det egentlig være? Det fik vi ikke at vide.

(Kort bemærkning).

Ole Olsen (SF):

Jeg synes, jeg i dag har forsøgt at komme hr. Glistrup i møde på den måde, at jeg var villig til at tage en debat på hr. Glistrups egne præmisser. Det fejede hr. Glistrup simpelt hen af bordet på en ganske urimelig måde.

Hr. Glistrup forsøger at klare det med nogle flotte bemærkninger om, at der ikke er nogen ressourceproblemer, og det kan da godt være, at hr. Glistrup mener det, men så er hr. Glistrup nok et af de få mennesker i verden, der er af den mening. De fleste andre er godt klar over, at der findes nogle problemer med energi osv. Men det fejer hr. Glistrup alt sammen af vejen med en flot bemærkning om nulvækst og sådan noget. Jeg må gøre hr. Glistrup opmærksom på, at jeg har aldrig nogen sinde støttet tanken om

nulvækst, og jeg agter heller ikke at gøre det. Jeg mener, det er forkert, det kan jeg være helt enig med hr. Glistrup i. Men hvordan i alverden vil hr. Glistrup forsvare med henvisning til udformningen af skatterne i 1980'erne og 1990'erne at komme med denne dagsorden, som jo ikke handler om 1980'erne og 1990'erne. Den handler om, hvad vi skal gøre i morgen. Uden at sige hvordan. Det kan hr. Glistrup da ikke forvente at man stemmer for på baggrund af det, vi har diskuteret her i dag.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Jeg har indtil flere gange givet udtryk for, at de fradragsregler, vi har i vores indkomstskattesystem, bør ses nærmere efter. Enkelte af dem bør efter min opfattelse fjernes, og andre bør forenkles, eventuelt saneres.

Så spørger hr. Bernhard Baunsgaard mig, hvornår der er et flertal, som hr. Hjortnæs så vil benytte sig af, for der er jo adskillige partier, bl. a. det radikale venstre, der har givet udtryk for synspunkter, der ligger på linje med de synspunkter, jeg selv har forfægtet.

Dertil er der at sige, at de partier, der i hvert fald hidtil har tilbudt socialdemokratiet et flertal til at gennemføre den samlede skattereform, som vi fremlagde forslag om i foråret 1978, jo er partier, som ikke i enhver henseende kan anses for at være parlamentarisk duelige. Det er partier, der ikke vil stemme for finanslovsforslaget. Det er partier, der fører en kompromiløs politik, når det drejer sig om den økonomiske politik. Derfor er jeg nødt til at sige, at det alternativ, som er tilbudt socialdemokratiet, ikke er anvendeligt.

Og så er der vel også den sandhed, den kender hr. Bernhard Baunsgaard sikkert meget vel, i hvert fald fra den tid, hvor hr. Bernhard Baunsgaards parti var større, at man laver nu ikke dybtgående reformer – og det, vi foreslog i foråret 1978, var en meget dybtgående reform og en fuldstændig ændring af indkomstskattesystemet – på et spinkelt flertal, der alene hviler på den ene side af salen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):